

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 5CoP/39/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616208564  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4616208564.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Borisa Minksa v právnej veci žalobkyne: S. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., R. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Kristínou Gerovou, advokátkou, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti žalovanému: N. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. č. d. XXX, zastúpený JUDr. Milošom Opačitým, so sídlom Topoľčany, Stredanská 2536/43, o zaplatenie 15 000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 9. júna 2017, č. k. 6Pc/32/2016-49, takto

### rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 09. 06. 2017, č. k. 6Pc/32/2016-49, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 15 000 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 01. 01. 2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Topoľčany súdny poplatok za žalobu vo výške 900 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa podala dňa 21. 12. 2016 na súde prvej inštancie žalobu domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 15 000 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 01. 01. 2016, dôvodiac tým, že so žalovaným boli manželia a po rozvoде manželstva sa rozhodli usporiadať ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (BSM) uzatvorením mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM dňa 16. 01. 2015. Podľa tejto dohody bol žalovaný zaviazaný jej zaplatiť sumu vo výške 50 000 eur, ktorú jej mal uhradiť v troch splátkach. Sumu 10 000 eur jej poskytol pred podpisom predmetnej dohody, čo potvrdila svojim podpisom na tejto dohode. Sumu 25 000 eur jej žalovaný poukázal na účet v Prima banke, čo potvrdzuje výpisom z účtu. Tretiu časť predmetnej sumy vo výške 15 000 eur jej mal žalovaný uhradiť do konca roka 2015, o čom si mali vystaviť potvrdenie. Žalovaný si nespĺnil túto svoju povinnosť a sumu 15 000 eur neuhradil. Poukázala na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného vo veci vedenej pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 6C/480/2015, ktorý na pojednávaní dňa 08. 06. 2016 uviedol, že je pravda, že žalovaný (v uvedenom konaní ako žalobca) nevyplatil v dohodnutom termíne žalobkyni finančný podiel.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa podala návrh na určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, konanie bolo vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/9/2016. V tomto konaní predložil doklady o tom, že žalobkyni vyplatil celú sumu 50 000 eur, predložil čestné prehlásenia U. O. a R. H., výpis z účtu žalovaného ako doklad o výbere sumy 20 000 eur dňa 13. 01. 2016, zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru zo dňa 12. 05. 2010 a dôkazy o splácaní úveru.

5. Žalobkyňa v písomnom stanovisku k vyjadreniu žalovaného uviedla, že podala návrh na určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM a v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/9/2016 bola neúspešná. Žalovaný predložil prehlásenie nejakých údajných očitých svedkov, ktorí sú vymyslení a nevie, o akých ľuďoch ide. To, že vybral sumu 20 000 eur nedokazuje, že z tejto finančnej sumy bola časť 15 000 eur určená jej a že bola skutočne aj reálne odovzdaná. V tom čase už vzťahy medzi nimi boli natoľko kritické, že by si bez podpisu neodovzdali 15 000 eur. K tomuto malo dôjsť dňa 15. 01. 2016. V trestnej veci pod sp. zn. 2T/98/2015 na hlavnom pojednávaní dňa 26. 01. 2016 žalovaný potvrdil, že časť, ktorú jej mal z BSM vyplatiť vo výške 15 000 eur vyplatená nebola.

6. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil, že žalobkyňa a žalovaný boli manželia. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20. 11. 2014, č. k. 11P/242/2014-24 bolo ich manželstvo rozvedené. Maloleté deti S. a A. boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08. 12. 2014. Dňa 16. 01. 2015 uzatvorili žalobkyňa a žalovaný dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM), predmetom ktorej boli hnuteľné veci, nehnuteľnosti, finančné prostriedky a záväzky uvedené v článku III dohody. Z článku IV. vyplýva vyporiadanie BSM s tým, že do výlučného vlastníctva žalobkyne budú okrem iného patriť finančné prostriedky v celkovej výške 50 000 eur. Z dohody ďalej vyplýva, že žalobkyňa svojím podpisom na zmluve potvrdzuje, že pred podpisom tejto zmluvy prevzala finančnú hotovosť vo výške 10 000 eur. Finančná hotovosť vo výške 25 000 eur bude žalobkyni vyplatená pri podpise tejto zmluvy na jej účet. Zvyšná časť finančných prostriedkov v sume 15 000 eur bude žalobkyni vyplatená do konca roku 2015, o čom si žalobkyňa a žalovaný vystavia potvrdenie o prevzatí.

7. Dňa 04. 11. 2015 podal žalovaný na súde prvej inštancie žalobu na úplné vylúčenie žalobkyne z užívania nehnuteľností uvedených v tejto žalobe a táto vec bola vedená pod sp. zn. 6C/480/2015. Na pojednávaní dňa 11. 05. 2016 v tejto veci žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pokiaľ ide o vlastníctvo k rodinnému domu, je síce písaný na žalovaného, ale je pochybné, či je výlučným vlastníkom poukazujúc na dohodu o vyporiadaní BSM, podľa ktorej jej mal vyplatiť 15 000 eur do konca roku 2015, avšak doposiaľ jej to nevyplatil a vyjadril sa, že jej to nevyplatiť. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 08. 06. 2016 uviedla, že napriek dohode o vyporiadaní BSM jej žalovaný finančný podiel nevyplatil, hoci tak mal urobiť do 31. 12. 2015. Na tomto pojednávaní zástupca žalovaného JUDr. Miloš Opačitý uviedol, že je pravda, že žalovaný jej v dohodnutom termíne nevyplatil jej finančný podiel, čo bude riešené v inom konaní. Rozsudkom prvoinštančného súdu zo dňa 28. 06. 2016, č. k. 6C/480/2015-104, bola žaloba zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14. 07. 2016

8. Zo spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8C/9/2016 mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 14. 01. 2016 žalobkyňa podala žalobu o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015 uzatvorenej so žalovaným. V tejto veci žalobkyňa na pojednávaní dňa 07. 07. 2016 uviedla, že dohoda podľa nej nebola naplnená, pretože jej nebola vyplatená celá suma. Nepodávala žalobu na plnenie, pretože to riešila podaním žaloby o určenie neplatnosti celej dohody. Žalovaný v konaní tvrdil, že sumu 50 000 eur žalobkyni zaplatil. Na preukázanie svojich tvrdení predložil čestné prehlásenia R. H. a U. O.. Z čestného prehlásenia zo dňa 19. 09. 2016 R. H. vyplýva, že sa zúčastnil ako svedok, keď žalovaný odovzdával peniaze vo výške 15 000 eur p. S. B.. Žalovaný mu zavolať deň predtým ako sa uskutočnilo odovzdanie finančných prostriedkov, že potrebuje niekoho ako svedka. Bolo to dňa 15. 01. 2016 asi o 20.00 hod. na parkovisku pred OC Z. v R.. Odovzdanie peňazí sa odohralo na dohodnutom mieste na parkovisku pred OC Z., K. v R.. Žalobkyňa si zobrala peniaze, ale žiadne potvrdenie nechcela vydať a ušla autom preč. Z čestného prehlásenia U. O. zo dňa 19. 09. 2016 vyplýva, že bol osobne prítomný a očitým svedkom pri situácii, keď žalovaný odovzdal finančné prostriedky vo výške 15 000 eur pani S. B.. Bolo to dňa 15. 01. 2016 asi o 20.00 hod. na parkovisku pred OC Z., K. v R.. Odovzdanie finančných prostriedkov vo výške 15 000 eur sa odohralo tak, že menovaná si prevzala hotovosť a hneď potom sadla do auta a odišla preč, hoci žalovaný mal pripravené aj nejaké potvrdenie. Menovaná však odišla preč a nič sa nepodpisalo. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 27. 09. 2016, č. k. 8C/9/2016-250 bola žaloba zamietnutá. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2016.

9. Zo spisu prvoinštančného súdu sp. zn. 2T/98/2015 ďalej zistil, že 03. 11. 2015 bola podaná na tomto súde obžaloba proti obvinenej S. B. pre prečin poškodzovania cudzej veci, keď dňa 03. 07. 2015 približne o 22.30 hod. prišla k domu č. XXX v obci R., na ktorom poškodila sklenenú výplň. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 26. 01. 2016 vyplýva, že žalovaný bol vypočutý ako svedok - poškodený a pri oboznamovaní listinných dôkazov okrem iného dohody o vyporiadaní BSM žalovaný ako poškodený uviedol, že časť 15 000 eur nebola obžalovanej vyplatená (šlo o dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015). Rozsudkom prvoinštančného súdu zo dňa 26. 01. 2016, č. k. 2T/98/2015-84, bola obžalovaná S. B. uznaná vinnou pre prečin poškodzovania cudzej veci. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 01. 2016.

10. Z vykonaného dokazovania považoval prvoinštančný súd za preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná, pretože žalovaný ako dlžník na základe dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015 žalobkyne nezaplatil zvyšnú časť finančných prostriedkov vo výške 15 000 eur, ktorú mal vyplatiť do konca roka 2015, o čom si strany sporu mali vystaviť potvrdenie o prevzatí. Žalovaný v konaní tvrdil, že sumu 15 000 eur žalobkyne zaplatil osobne na parkovisku pred OC Z., malo to byť 14. 01. 2016 - 16. 01. 2016, avšak žalovaný neuniesol dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení. Vo svojej výpovedi uviedol, že keď žalobkyne odovzdával peniaze, táto sedela v aute, pred ňou prepočítal peniaze, ktoré podal žalobkyne dovnútra, odovzdal žalobkyne do rúk. Žalobkyňa si bankovky počítala a keď bola pri konci, zaradila rýchlosť a odišla. Podľa žalovaného prítomní toho boli svedkovia R. H. a U. O., ktorých vopred oslovil, že ide odovzdať žalobkyne finančné prostriedky. Svedok R. H. vo svojej výpovedi uviedol, že predtým ako žalovaný išiel odovzdať finančné prostriedky ho požiadal, aby peniaze prepočítal, bolo to okolo 15. 01. 2016. Prepočítali to vlastne všetci traja, teda žalovaný a tretia osoba menom U.. Žalovaný išiel k autu, v ktorom sedela žalobkyňa a cez okno jej podával peniaze, ktoré jej odovzdal s tým, že nech si ich preráta, táto zaradila rýchlosť a odišla. Podľa svedka peniaze prepočítavali vo vnútri, potom ich dal žalovaný do obálky a v tejto obálke ich aj odovzdával. Z uvedeného vyplýva rozpor vo výpovediach žalovaného a svedka, keď žalovaný uviedol, že pred žalobkyňou prepočítal peniaze a podal jej ich dovnútra, čo svedok vo svojej výpovedi nepotvrdil, keď uviedol, že ich najskôr prepočítavali vo vnútri, žalovaný ich dal do obálky a v tejto obálke ich aj odovzdal.

11. Svedok U. O. vo svojej výpovedi uviedol, že čakali na žalobkyňu, žalovaný vytiahol peniaze, tieto vo vnútri v kaviarni prepočítal. Keď vyšli von, žalobkyňa otvorila na aute okno, pýtala sa žalovaného, či to má a on jej podal tú istú obálku, ktorú pred ním prepočítaval a povedal jej, aby si to prepočítala. Žalobkyňa to otvorila a prepočítavala. V uvedenom je taktiež rozpor vo výpovediach medzi žalovaným a svedkom. Rozpor súd videl aj vo výpovedi svedka a v obsahu jeho písomného prehlásenia zo dňa 19. 09. 2016 dokladovaného vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/9/2016, v ktorom uviedol, že „odovzdanie finančných prostriedkov vo výške 15 000 eur sa odohralo tak, že menovaná si prevzala hotovosť a hneď potom sadla do auta a odišla preč“. Vo svojej výpovedi svedok uviedol, že pri odovzdávaní finančných prostriedkov žalobkyňa sedela vo vnútri auta. Svedecké výpovede uvedených svedkov sa potom javia ako účelové, aby žalovaný nemusel zaplatiť žalobkyne zvyšných 15 000 eur.

12. Dôvodnosť podanej žaloby vyplýva aj z výpovedí, tvrdení v predchádzajúcich konaniach, ktoré sa týkali žalobkyne a žalovaného. Zo spisu sp. zn. 6C/480/2015 vyplýva, že žalobkyňa v konaní jednoznačne uvádzala, že sumu 15 000 eur jej žalovaný nezaplatil, čo potvrdil aj zástupca žalovaného v tomto konaní, keď uviedol, že žalovaný jej v dohodnutom termíne nevyplatil jej finančný podiel, čo bude riešené v inom konaní. Nezmienil sa o tom, že k úhrade už došlo.

13. Žalobkyňa sa v vyjadrovala stále rovnako bez zmeny výpovede, a to aj v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/9/2016.

14. Žalovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/98/2015 na pojednávaní dňa 26. 01. 2016 teda už po tom, ako tvrdil, že sumu 15 000 eur žalobkyne zaplatil, uviedol, že časť 15 000 eur nebola obžalovanej, t. j. žalobkyne vyplatená. Tvrdenia žalovaného o zaplatení sumy 15 000 eur súd považoval za účelové. Svedčia tomu aj opakované nezhody, konflikty, súdne spory medzi žalovaným a žalobkyňou, ktorému v prípade, že by aj odovzdával predmetnú sumu nič nebránilo urobiť to tak, ako to bolo vlastne aj v dohode o vyporiadaní BSM dohodnuté, teda oproti vystavení potvrdenia o prevzatí. Dôkazné bremeno tvrdenia, že finančné prostriedky odovzdal na parkovisku a žalobkyňa potom odišla bez vystavenia potvrdenia žalovaný neuniesol. Žiadne tvrdené skutočnosti uvádzané žalovaným, že predmetnú sumu 15 000 eur

žalobkyni zaplatil neboli preukázané, a preto súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

15. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 OZ a § 3 nariadenia vlády, keď do omeškania sa žalovaný dostal nasledujúcim dňom po tom, ako podľa dohody o vyporiadaní BSM bol povinný zaplatiť predmetnú sumu do konca roka 2015.

16. O povinnosti žalovaného zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za žalobu rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb., pretože žalobkyni bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a táto povinnosť z uvedeného dôvodu prešla na žalovaného. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 a) sadzobníka súdnych poplatkov.

17. Procesne úspešnej žalobkyni súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré jej vznikli zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby a titulom odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, alebo alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 19. 09. 2016, v ktorom sa vyjadroval k podanej žalobe, v ktorom uviedol, že so žalobkyňou uzavreli dňa 16. 01. 2016 Dohodu o vyporiadaní BSM a žalobkyňa podala na Okresnom súde Topoľčany dňa 14. 01. 2016 žalobu o určenie neplatnosti Dohody o vyporiadaní BSM, ktorou sa domáhala určenia, že predmetná dohoda je neplatná. O podanej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. 8C/9/2016 zo dňa 27. 09. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2016. Poukázal na dôkazy, ktoré v predmetnom konaní predložil, na základe ktorých nemôže súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie a následným odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom súd konštatoval, že svedkovia vypovedali dostatočne jasne a zrozumiteľne o tom, čo a ako videli a v ich výpovediach nasilu hľadal rozdiely. Nesúhlasil ani s tvrdením, že neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Súd prvej inštancie sa zaoberal skúmaním, či žalobkyňa pri preberaní peňazí sedela alebo nesedela v aute považuje za nepodstatné. Svedecké výpovede neboli v žiadnom prípade účelové, navyše predložil aj dôkaz o výbere finančných prostriedkov a zvukový záznam z konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 2T/98/2015. V súvislosti s uvedeným trestným konaním uviedol, že prišlo k nedorozumeniu, pokiaľ ide o vyjadrenie v tomto konaní, že žalobkyni neboli vyplatené všetky finančné prostriedky v zmysle Dohody o vyporiadaní BSM. Súd prvej inštancie pri dokazovaní v predmetnej veci vychádzal z výpovedí iných konaní, v ktorých vystupovali žalobkyňa a žalovaný, z čoho mal za preukázané, že nárok žalobkyne je dôvodný. Uvedené závery súdu prvej inštancie však nepovažuje za správne. Právny zástupca žalovaného síce uviedol, že finančné prostriedky neboli žalobkyni vyplatené v dohodnutom čase, čo bude predmetom iného konania, a to aj v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 8C/9/2016, v ktorom rovnako predkladal ako dôkaz čestné vyhlásenia svedkov. Uvedené tvrdenie právneho zástupcu žalovaného bolo vytrhnuté z kontextu, pretože nikdy nebolo tvrdené, že by finančné prostriedky neboli vyplatené vôbec, pričom súd prvej inštancie sa v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/480/2015 uvedeným vôbec nezaoberal.

19. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, uvádzajúc, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a navrhuje ho odvolaciemu súdu potvrdiť. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Konštatovala, že odvolanie je nejasné a nie je v ňom uvedený žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mal odvolací súd rozhodnúť inak ako súd prvej inštancie. Ako dôkaz o zaplatení sumy 15 000 eur nemožno považovať skutočnosť, že žalovaný urobil výber vo výške 20 000 eur, ani o tom, že si zobral hypotekárny úver. Taktiež nie je dôkaz ani skutočnosť, že si žalovaný spláca hypotekárny úver. Žalovaný v konaní zľahčuje a zosmiešňuje výpovede svedkov, ktorí si majú údajne pamätať skutočnosti rozhodujúce pre potvrdenie správnosti tvrdení žalovaného. Bolo zjavné, že výpovede svedkov vypočutých v konaní sa odlišovali a boli naučení svoje výpovede. Vo výpovediach používali rovnaké slová, ale v detailoch sa odlišovali. Rozpory vo výpovedi nevedeli vysvetliť. Svedok O. navyše zaútočil na právnu zástupkyňu žalobkyne. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie správne posúdil výpovede svedkov ako nedôveryhodné. Pokiaľ ide o

námietku žalovaného, že súd prvej inštancie nesprávne pochopil zvukový záznam z trestného konania, tak uviedla, že ide o protokoláciu zo súdneho spisu, ktorú nikto nikdy nenamietal. Záverom poznamenala, že podstatné pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby je skutočnosť, že žalovaný nedisponuje žiadnym dokladom o zaplatení sumy 15 000 eur žalobkyni titulom vyporiadania BSM.

20. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný a uviedol, že odvolanie je jasné a zrozumiteľné, v ktorom uviedol, proti ktorému výroku odvolanie smeruje, taktiež uviedol čoho sa podaným odvolaním domáha. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobkyne, že žalovaný zľahčuje a zosmiešňuje výpovede svedkov dodal, že tak koná práve žalobkyňa a jej právna zástupkyňa. Poznamenal, že žalobkyňa a jej právna zástupkyňa na jednej strane tvrdia, že svedkovia sú naučení svoje výpovede a na strane druhej hovoria o nejakých údajných výpovediach svedkov, v ktorých sú rozpory. Čo sa týka svedkov, domnieva sa, že ak sa ich výpovede v nejakých detailoch odlišovali, znamená to práve to, že výpovede neboli účelové a neboli naučené. V súvislosti s údajným útokom svedka dodal, že existuje zápisnica a zvukový záznam, pričom práve právna zástupkyňa žalobkyne útočí na svedkov, že ide o tzv. biele kone a podobne. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa podáva opakovane nezmyselné žaloby, niektoré sťahuje späť, niektoré podáva opakovane. V súvislosti s nevyplatením poslednej časti finančných prostriedkov uviedol, že právny zástupca správne uviedol, že žalovaný uvedené finančné prostriedky nezaplatil žalobkyni v dohodnutom čase, teda do konca roka 2015, čo nepopiera, pretože nemal k dispozícii finančné prostriedky. Tieto prostriedky však vyplatil v priebehu januára o čom svedčí ako dôkaz výber sumy 20 000 eur v januári 2016. Záverom opätovne poukázal na to, že odvolací súd žiadal, aby s poukazom na uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nevzhliadol dôvod na nariadenie pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

22.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

22.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22.3. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci riadne zistil skutkový stav, na vec aplikoval príslušné ustanovenia právnych predpisov a následne vec správne právne posúdil. Keďže odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ako vyčerpávajúcim a presvedčivým, a preto v ďalšom odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Odvolací súd poukazujúc na závery dokazovania súdu prvej inštancie má za nepochybné, že žalobkyňa so žalovaným uzavreli Dohodu o vyporiadaní BSM dňa 16. 01. 2015, v ktorej upravili, ktorý z manželov nadobúda ktoré konkrétne hnutelné a nehnuteľné veci tvoriace masu BSM, ako aj to, že žalovanému vznikla povinnosť vyplatiť žalobkyni sumu 50 000 eur na vyrovnanie jej podielu prináležiacej jej titulom vyporiadania BSM. Sumu 50 000 eur mal žalovaný zaplatiť žalobkyni v troch splátkach tak, že suma 10 000 eur bola splatná pred podpisom Dohody, suma 25 000 eur mala byť vyplatená pri podpise Dohody na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a posledná časť vo výške 15 000 eur mala byť vyplatená do konca roka 2015, o čom si mali vystaviť potvrdenie o prevzatí. Prvé dve splátky vyrovnávacieho podielu, teda ich zaplatenie nebolo v konaní sporné. Žalobkyňa si uplatňuje podanou žalobou od žalovaného nárok na zaplatenie sumy 15 000 eur, ktorá jej nebola zaplatená žalovaným tak, ako sa dohodli, resp. jej nebola zaplatená vôbec. Za účelom zistenia skutkového stavu súd prvej inštancie posúdil listinné dôkazy, ktoré mu boli doručené a vypočul aj dvoch svedkov, ktorí mali byť prítomní pri odovzdávaní finančných prostriedkov žalovaným žalobkyni. Pri dokazovaní súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa a žalobca vedú medzi sebou niekoľko sporov, pričom pri dokazovaní súd vychádzal aj zo skutočností zistených v týchto konaniach, a to konanie vedené pod sp. zn.

6C/480/2015 o vylúčení žalobkyne z užívania nehnuteľností, ktoré bolo skončené vydaním rozsudku č. k. 6C/480/2015-104 zo dňa 28. 06. 2016 (právoplatný dňa 14. 07. 2016), ktorým žalobu zamietol. Ďalej vychádzal z konania vedeného pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 8C/6/2016 o určenie neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, ktoré bolo skončené vydaním rozsudku č. k. 8C/9/2016-250, zo dňa 27. 09. 2016 (právoplatný dňa 19. 11. 2016), ktorým súd žalobu zamietol. Ďalej poukázal na to, že sp. zn. 2T/98/2015, v ktorom bola žalobkyňa odsúdená za spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci a bol jej uložený peňažný trest.

24. Podľa § 143 Občiansky zákonník, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 Občiansky zákonník, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 Občiansky zákonník, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 2 Občiansky zákonník, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

Podľa § 149 ods. 3 Občiansky zákonník, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 ods. 1 veta prvá Občiansky zákonník, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

25. Občiansky zákonník formou bezpodielového spoluvlastníctva upravuje spoločenstvo vlastníckych práv manželov k veciam, ktoré nadobudli počas trvania manželstva. Pre bezpodielové spoluvlastníctvo je charakteristické, že manželia nemajú kvantitatívne určený podiel na vlastníckom práve k spoločnej veci.

26. Ak bezpodielové spoluvlastníctvo zanikne, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Okrem prípadu, keď toto majetkové spoločenstvo zaniká smrťou manžela a keď vyporiadanie vykoná ex offo súd podľa § 175a a nasl. OSP, riešenie právnej situácie po zániku bezpodielového spoluvlastníctva je ponechané predovšetkým na vôľu účastníkov, pretože aj súdne konanie týkajúce sa jeho vyporiadania je návrhovým (dispozitívnym) konaním. Vyporiadaním sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom (oddelenom) vlastníctve jedného z spoluvlastníkov a ktoré vo výlučnom (oddelenom) vlastníctve druhého spoluvlastníka, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve oboch a v akom pomere.

27. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva, a to podľa zásad uvedených v § 150. Hovoríme o tzv. vyporiadaní v širšom slova zmysle. Zásadne možno rozlišovať tri spôsoby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to vyporiadanie a) dohodou manželov, b) súdnym rozhodnutím a c) uplynutím doby.

28. Ustanovenie § 149 ods. 1 a § 150 sa vzťahuje na všetky uvedené spôsoby vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Odvolací súd v súvislosti s predmetným konaním, v ktorom si žalobkyňa uplatňuje nárok vyplývajúci jej z Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015, ktorú uzatvorila so žalovaným poznamenáva, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva dohodou je najprirodzenejším a aj najbežnejším spôsobom vyporiadania medzi manželmi; na túto dohodu sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl.). Ak dôjde k uzavretiu takejto dohody, manželia sú povinní vydať si na požiadanie potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali. Na splnenie tejto zákonnej povinnosti má každý z manželov nárok, preto sa ho možno domáhať aj žalobou na

nahradenie vôle podľa ustanovenia § 161 ods. 3 OSP, a to jednak na vyslovenie povinnosti vydať potvrdenie a jednak určiť aj obsah tohto potvrdenia. Ak sú predmetom dohody iba hnutelné veci, právna úprava nepredpisuje určitú formu (preto ju možno uzavrieť písomne, ústne i konkludentne). Ak sú však jej predmetom nehnuteľnosti, dohoda musí mať písomnú formu a účinnosť nadobúda až vkladom do katastra nehnuteľností. Právne účinky takejto dohody nastávajú dňom jej uzavretia.

29. Z vykonaného dokazovania je nad mieru všetkých pochybností zrejmé, že nárok uplatnený podanou žalobou je dôvodný, pretože žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že žalobkyni sumu 15 000 eur titulom vyporiadania BSM riadne a včas vyplatil tak, ako sa dohodli v Dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil dôkazy, a to výpis z účtu, že z banky vybral finančnú hotovosť vo výške 20 000 eur, v čase, kedy mala byť podľa neho dlžná suma žalobkyni vyplatená a poukázal aj na to, že si vzal hypotekárny úver, ktorý spláca. Ako dôkaz navrhol vypočuť aj dvoch svedkov, a to R. a U. O., ktorí mali byť pri odovzdávaní finančných prostriedkov.

30. Podľa § 185 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 195 ods. 1 CSP, na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak; ustanovenie § 150 ods. 2 tým nie je dotknuté.

Podľa § 196 ods. 1 CSP, Súd môže na návrh nariadiť výsluch svedka.

31. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania odvolací súd zistil, že žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie veci prameniace z toho, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré viedli aj k nesprávnym právnym záverom. Z uvedeného je teda zrejmé, že namieta najmä to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, keď žalovaný má za preukázané, že z dôkazov, ktoré v konaní označil na podporu svojich tvrdení jednoznačne vyplýva, že prišlo k zániku jeho záväzku voči žalobkyni splnením dlhu.

32. Dokazovanie je jeden zo základných inštitútov civilného procesu. Aby súd vedel spor riadne prejednať a rozhodnúť, musí mať zabezpečený dostatok skutkových poznatkov významných pre rozhodnutie vo veci samej. V ustanoveniach CSP o vykonaní dôkazov sa výrazne premieta zásada priamosti a bezprostrednosti (čl. 13 CSP), zásada voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 CSP) a zásada ústnosti (čl. 12 CSP), ktorá je tradičnou zásadou slovenského civilného procesu.

33. Vykonaním dôkazu sa rozumie napr. čítanie listiny (alebo ak je listina obsiahlejšia, tak len stručné oboznámenie s obsahom listiny), výsluch svedka, obhliadka veci a iné. Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní, a ak je to možné a účelné, aj mimo pojednávania, pričom strany majú právo byť prítomné na takto vykonanom dokazovaní.

34. Podľa čl. 15 základných princípov CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Ustanovenia o hodnotení dôkazov vychádzajú zo zásady tzv. voľného hodnotenia dôkazov. Súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a prihliada pritom ku všetkému, čo sa stalo za konania. Úvaha súdu však neznamená jeho ľubovôľu pri hodnotení dôkazov, ale táto úvaha musí byť opretá o zistené skutočnosti a v odôvodnení rozsudku potom musia byť uvedené hľadiská, ktorými sa súd pri hodnotení

dôkazov riadil. Takáto úprava umožňuje konkrétny prístup k prejednávanej veci. Mimo rámec úvahy súdu stojí, či bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo previnenie, a otázky osobného stavu, pretože tu je možné vychádzať jedine z rozhodnutia, ktoré bolo o týchto skutočnostiach vydané.

35. Judikatúra definuje hodnotenie dôkazov ako činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu, ktorého podkladom sú dôkazy nesprávne vyhodnotenú, môže byť z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. V prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 OSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. septembra 2011, sp. zn. 3 Cdo 204/2009).

36. Hodnotenie dôkazov by malo mať vždy dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní a malo by byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Výnimky zo zásady uvedenej v ustanovení § 191 ods. 1 CSP nachádzame v ustanoveniach § 192 CSP, § 193 CSP, § 205 CSP.

37. Pri dôkaze výpoveďou svedka musí súd vyhodnotiť vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký vzťah má svedok k strane konania a k prejednávanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, na okolnosti, ktoré doprevádzali jeho vnímanie skutočnosti, o ktorej vypovedá, na spôsob reprodukcie týchto skutočností a na správanie pri výpovedi (presvedčivosť, istota, plynulosť výpovede, ochota odpovedať na otázky a pod.) a na poznatky získané na základe hodnotenia iných dôkazov (do akej miery je dôkaz výpoveďou svedka súladný s inými dôkazmi, či im odporuje, prípadne, či sa vzájomne dopĺňajú); celkové posúdenie uvedených hľadísk potom poskytuje záver o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených (preukazovaných) skutočností (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 27. októbra 2010, sp. zn. 30 Cdo 3577/2008).

38. Pri posudzovaní vierohodnosti svedka je teda dôležité zohľadňovať aj osobu vypovedajúceho, jeho motiváciu klamať, prípadne kriminálnu skúsenosť. Motivácia klamať môže byť rôzna, rovnako aj osoby, ktoré sa klamať snažia.

39. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku následne súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. K odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu pozri § 393 ods. 2 CSP.

40. Súd prvej inštancie ako podstatné dôkazy, z ktorých dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby považoval vyjadrenia samotných strán sporu, pričom žalobkyňa tvrdila, že žalovaný jej poslednú splátku na vyrovnanie jej podielu z vyporiadania BSM neuhradil a žalovaný na strane druhej tvrdil a opisoval priebeh, ako jej finančné prostriedky vo výške 15 000 eur osobne odovzdal, pričom sa tak malo stať niekedy medzi 14. 01. 2016 - 16. 01. 2016. Vychádzajúc z tvrdení v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 6C/480/2015, sp. zn. 8C/6/2016 a sp. zn. 2T/98/2015, spisy ktorých sú pripojené, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaný dlžnú čiastku žalobkyňi nezaplatil, čo v trestnom konaní potvrdil aj právny zástupca žalovaného. Odvolací súd nebude nadbytočne opakovať už súdom prvej inštancie citované vyjadrenia strán sporu z týchto konaní, pretože v tomto smere považuje dokazovanie za vykonané riadne a nemá pochybnosti o záveroch z nich vyvedených. Vyjadrenia, z ktorých súd prvej inštancie pri dokazovaní v predmetnej veci nepovažuje za sporné, pretože ich pravdivosť, resp. nepravdivosť nebola namietaná ani v samotných konaniach. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd len odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

41. Ďalej súd prvej inštancie vychádzal z výpovedí strán sporu a svedeckých výpovedí, ktoré nasvedčujú dôvodnosti podanej žaloby. Odvolací súd v tomto smere rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že nemožno konštatovať, že by žalovaný uniesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Výpoveď žalovaného o opise rozhodujúcich skutočností pre posúdenie pravdivosti jeho výpovede o odovzdaní finančných prostriedkov žalobkyni sa v podstatných skutočnostiach odlišovala od svedeckých výpovedí svedkov R. H. a U. O., ktorí mali potvrdiť pravdivosť jeho tvrdení. Svedecké výpovede sa odlišovali pokiaľ ide o opis skutočností, a to vo vzťahu k výpovedi žalovaného, ako aj vo vzťahu medzi svedeckými výpoveďami navzájom. Výpovede svedkov a žalovaného súd prvej inštancie posúdil ako účelové, keď sa zhodovali v určitých skutočnostiach (približný deň, hodina, miesto, suma peňazí, obálka s peniazmi), avšak pokiaľ ide o detaily priebehu odovzdania, v týchto sa už odlišovali (či žalobkyňa sedela v aute alebo nesesedela, či sa peniaze prepočítavali, ak áno kto ich prepočítaval). Takéto výpovede sa javia ako dohodnuté, za účelom, aby žalovaný nemusel zaplatiť dlžnú sumu žalobkyni, na ktorú sa zaviazal v Dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 16. 01. 2015. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne posúdil svedecké výpovede ako nevierohodné, keď v nich zistil zásadné rozpory. Navyše sa svedecké výpovede predvolaných svedkov odlišovali aj od čestných prehlásení nimi spísaných pred právnym zástupcom žalovaného, ktoré žalovaný predložil ako dôkaz v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/9/2016.

42. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nezistil v rozhodnutí súdu prvej inštancie také nedostatky, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie tak, ako to odvolateľ žiadal. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli v konaní pred súdom prvej inštancie známe a s ktorými by sa náležite nevysporiadal. Odvolacie argumenty žalovaného spočívali najmä v skutočnosti, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výpoveď svedkov, ktorí mali preukázať pravdivosť jeho tvrdení o tom, že skutočne žalobkyni zaplatil aj poslednú časť vyrovnávacieho podielu z vyporiadania BSM tak, ako sa dohodli. Taktiež poukázal na to, že súd nesprávne vyhodnotil zvukový záznam z pojednávania vedenom pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 2T/98/2015, odvolací súd posúdil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie riadne za účelom zistenia skutkového stavu tak, ako mu to ukladá zákon, pričom sa vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré boli v konaní vykonané a z takto vykonaných dôkazov vyvodil aj správne právne závery.

43. Odvolací súd navyše poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

44. Poukazujúc na uvedené skutočnosti odvolací súd nemohol dospieť k inému záveru, ako súd prvej inštancie, keďže z vykonaného dokazovania je nad mieru všetkých pochybností preukázané, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, že riadne splnil svoj záväzok voči žalobkyni a zaplatil jej poslednú časť vyrovnávacieho podielu z vyporiadania BSM vo výške 15 000 eur.

45.1. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

45.2. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

46. V nadväznosti na splnenie dlhu odvolací súd dodáva, že splnenie je medzi dôvodmi zániku práv a povinností uvedené v zákone na prvom mieste. Ide o typický a najčastejší právny dôvod zániku záväzkov. Ním sa realizuje hospodársky dôvod, pre ktorý vznikol záväzkový právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom. K splneniu dlhu dochádza jednostranným právnym úkonom dlžníka, ktorým veriteľovi poskytuje predmet splnenia s úmyslom splniť svoj dlh. Úmysel splniť dlh musí byť daný najavo jednoznačne, aby sa prijatie plnenia za určitých okolností nemohlo vysvetľovať inak (napr. ako dar dlžníka). Predmet splnenia je dlžník povinný poskytnúť aj s príslušenstvom, t. j. s dohodnutými úrokmi, úrokmi z omeškania, poplatkom z omeškania a s trovami spojenými s vymáhaním pohľadávky. Dlžník je povinný splniť dlh včas, t. j. v čase splnenia, ktorý môže byť určený dohodou strán, právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. V ostatných prípadoch je časom splnenia prvý deň po tom, čo veriteľ dlžníka o splnenie požiadal (§ 563). Dlžník je povinný predmet plnenia poskytnúť na dohodnutom mieste. Ak miesto plnenia nebolo takto určené, dlžník je povinný plniť vo svojom bydlisku alebo tam, kde má sídlo (§ 567 ods. 1).

47. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nepreukázal, že by splnil svoj záväzok voči žalobkyni tak, ako je to vyššie uvedené, keď nepreukázal, že žalobkyni skutočne odovzdal sumu 15 000 eur tak, ako to tvrdil, súd prvej inštancie správne posúdil, že k zániku záväzku splnením dlhu nedošlo, čo v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že súd správne posúdil dôvodnosť podanej žaloby a nároku žalobkyne na vymáhanú istinu, ako aj na príslušenstvo pozostávajúce z úroku z omeškania, ktoré správne určil súd vo výške 5,05 % od 01. 01. 2016, teda odo dňa nasledujúceho potom, ako sa žalovaný dostal s plnením do omeškania.

48. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky žalovaného, v dôsledku čoho dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, preto napadnutý rozsudok aj ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

49. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnej žalobkyni priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

50. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).